

## Bondarev: Makrokozmosz és mikrokozmosz. III. kötet. Részlet. Az elveszett szóról

Marie Steinernek a művészi teremtés és a művészet szolgálata területén végzett összes tevékenysége egy megfeszített törekvés volt az „elveszett szó” ismételt megtalálására, melynek keresését az emberiség igazából csak az Antropozófia Földre való lejövele után kezdte el. Ez még egy oka annak, hogy Theon-Sophia miért vált emberré. Az elveszett szó – mely által az ember teremtvé lett és teremtvé lesz – ember általi megtalálása a Világidea teremtő tevékenységének a leghatalmasabb aktusa a lefelé tartó evolúciónak a felemelkedésre való áttérési fázisában, a tiszta felemelkedés evolúciójához való áttérésben. Ezt az aktust a Világidea

Éppen ilyen kolosszális értelmet hordozott Marie Steinernek a hangzó szóval végzett munkája. És mindenki, aki azt gondolja, hogy ez csak egy kellemes kiegészítés volt a Szellemtudomány tartalmához, súlyos hibát követ el. Amikor az Antropozófiában a megismerésről áttérünk a művészetre, akkor számunkra ez szellemi felemelkedést jelent, természetesen ha képesek vagyunk rá\*.

Mit jelent „megtalálni az elveszett szót”? Tudjuk, hogy a Logosz, Isten szellemileg hangzó Szava minden létezőnek a Teremtője. És ahogy Michael kozmikus pánintelligenciája alászállt, és az egyes emberekben széttöredezt, bennük intellektussá vált, úgy szállt alá a Világ szó is az egyes emberekbe, és bennük a beszéd adományává vált. Ahogy az intelligencia, úgy a Szó is árnyékszerűvé vált az emberben, de ugyanakkor ez adott lehetőséget számára, hogy öntudatot szerezzen. Az ember azonban köteles ezeket felemelni az isteni forrásukhoz, az Isteni Lényegükhöz. Ahogy az ember, tudatformát változtatva, életet visz a gondolkodásba, vagyis kozmikus jelleget ad neki, úgy a szónak is újból közvetlenül teremtővé, vagyis nemzővé kell válnia az ember ajkain. Már néhány évezred múlva megjelennek olyan emberek, akik képesek lesznek a hangzó szó fehér mágiájával más embereket teremteni, fizikai testet teremteni a Föld finom anyagságában a megtestesülésre készülő lelkek számára. E jövő feladatainak szellemében lényegében templomi jellegű művészeti formáknak kell kifejlődniük, melyek létrehozására Rudolf Steiner impulzust adott. Belsőleg ez egy beavatási folyamat, amely a továbbiakban külsőleg széles szociális síkra lép ki, hiszen a magasabb fejlődés kérdése most már nemcsak a kiválasztottak, hanem szó szerint minden ember számára felmerült. Ilyen az Antropozófia Misztériumában megtestesülő Michael-Misztérium fő sajátossága.

Rudolf Steiner a Krisztushoz vezető Isteni Bölcsességnek földi-emberi kifejezést adott. És olyan formát alkotott meg, melyben Maga az Ember-Sophia tudott az ilyen felemelkedés különösen magas formájú módszerének: a megalkotójává válni. Így kezdődött bezárulni a hatalmas kör: . És

tökéletesen igaz, amikor azt mondják, hogy Marie Steiner nélkül az Antropozófia földi sorsa lehet, hogy nem is alakult volna ki. Ezért először, még a szellem szférájában, Rudolf Steiner missziójába, mint annak összetevője bekapcsolódott Marie Steiner missziója is, és természetesen Ita Wegman missziója is. Emellett nagy szerepet kapott más lelkek sora is. És éppen ebből a szempontból érdemes megérteni az ő életútjukat.

[http://anthroposophie-methodologie.org/wp-content/uploads/2014/01/MM1\\_web\\_rus.pdf](http://anthroposophie-methodologie.org/wp-content/uploads/2014/01/MM1_web_rus.pdf) Fordította: Rákos Éva

\*És elképzelhetetlen gonoszságnak minősül minden olyan kísérlet, mely a Misztérium-drámák színrevitelének „modernizálására”, a Goetheanum művészi impulzusainak a hétköznapi életbe való leszállítására stb. irányul